

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 579/2023
29.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Локић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичних дела угрожавања сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Немање Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 47/22 од 18.03.2022. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 140/22 од 27.02.2023. године, у седници већа одржаној 29.06.2023. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Немање Марковића, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Зајечару К 47/22 од 18.03.2022. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 140/22 од 27.02.2023. године, тако што Врховни суд окривљену АА са личним подацима као у првостепеној пресуди,

на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

да је:

у урачунљивом стању, свесна свог дела, забрањености истог и чије извршење је хтела, претњом да ће напасти на живот и тело, угрозила сигурности стручног радника Центра за социјални рад у Зајечару, тако што је дана 25.09.2020. године, на друштвеној мрежи „Фејсбук“, са свог „Фејсбук“ профила, коментаришући објаву лица ВВ који је социјалном раднику ЦСР у Зајечару ГГ, сада ГГ1, поставио више питања у вези случаја мал.ДД, упутила оштећеној речи претње „Док неком глава не падне, неће се смирити! Ово је зло!, а што је код оштећене ГГ из ... створило осећање угрожености, несигурности и страха за живот и телесни интегритет, који су као последица кривичног дела наступили у Зајечару.

-чиме би извршила кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, сходно одредби члана 265. став 1. Законика о кривичном поступку.

У преосталом делу правноснажне пресуде остају неизмењене.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К 47/22 од 18.03.2022. године, окривљене АА и ББ су оглашене кривима због извршења по једног кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за која кривична дела су им изречене условне осуде којима су утврђене казне затвора у трајању од по три месеца са роком проверавања у трајању од по једне године. Истом пресудом окривљене АА и ББ су обавезане да плате суду на име паушала износ од по 5.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, док су на основу члана 258. ЗКП оштећене ГГ, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ, ради остваривања имовинскоправног захтева упућене на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 140/22 од 27.02.2023. године, одбијене су као неосноване жалба ОЈТ у Зајечару, као и жалба браниоца окр. АА и жалба браниоца окривљене ББ, а првостепена пресуда Основног суда у Зајечару К 47/22 од 18.03.2022. године је потврђена.

Против правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Немања Марковић, због повреде закона, док из образложења произлази повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљену ослободити од оптужбе или да укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано бранилац окривљене АА, адвокат Немања Марковић, у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљене, по питању да ли је дело за које је окривљена оптужена и побијаним правноснажним пресудама оглашена кривом (из члана 138. став 1. КЗ) кривично дело по закону.

Кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика чини лице које угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица.

Радња извршења основног облика кривичног дела (став 1) састоји се у употреби претње да ће се напасти на живот или тело неког лица или њему блиског лица, чиме се угрожава сигурност тог лица, што значи да се ради о квалификованој претњи, тј. оној којом се ставља у изглед тачно одређено зло: да ће се напасти на тело или живот пасивног субјекта или њему блиског лица. Претња мора бити упућена одређеном лицу и мора бити озбиљна и конкретна, док се последица одређује субјективно и није потребно да је сигурност и објективно била угрожена.

Према томе, претња мора бити упућена одређеном лицу, односно индивидуализована јер у супротном, уколико је претња упућена неодређеном и неодредивом кругу лица, неће постојати ово кривично дело. Поред тога, претња мора бити озбиљна и мора код оштећеног несумњиво изазвати осећај личне несигурности и угрожености.

Према изреци првостепене пресуде, окривљена АА је оглашена кривом због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, јер је на друштвеној мрежи „Фејсбук“, са свог „Фејсбук“ профила, коментаришући објаву лица ВВ, који је социјалном раднику ЦСР у Зајечару ГГ, поставио више питања, упутила речи: „Док неком глава не падне, неће се смирити! Ово је зло!“.

По оцени Врховног суда, чињенични опис радње извршења кривичног дела дат у изреци правноснажне пресуде, не садржи битно обележје кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, јер квалификована претња мора бити упућена одређеном лицу, а у конкретном случају нејасан је пасивни субјект коме су инкриминисане речи упућене. Из садржине инкриминисаних речи, произлази да се исте не односе на конкретно физичко лице, ошт. ГГ, нити на одредиво физичко лице које би се, описаним радњама могло осетити угроженим, због чега, по налажењу Врховног суда, овако изнете речи на „Фејсбук“ профилу, не представљају радњу извршења овог кривичног дела. Наведене речи су вид коментара на случај који је објавио ВВ. Ово посебно имајући у виду да је у конкретном случају, у преписци у којој је изнета објава и коментар на исту, било више учесника и више различитих коментара.

У таквој ситуацији првостепени суд је, по правилној примени кривичног закона, морао окривљену ослободити од оптужбе, па како то није учинио, већ је окривљену АА огласио кривом за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, иако се у радњама окривљене не стичу битни елементи нужни за постојање овог кривичног дела, то је првостепеном пресудом на штету окривљене АА учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, што се основано истиче и у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА.

Како ни другостепени суд није отклонио наведену повреду закона, већ је првостепену пресуду потврдио, то је и другостепеном пресудом учињена иста повреда кривичног закона на штету окривљене АА.

Стога је Врховни суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, те је преиначио нижестепене пресуде и на основу члана 423. тачка 1) ЗКП окривљену АА ослободио од оптужбе за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, те одлучио да трошкови кривичног поступка у смислу члана 265. став 1. ЗКП падају на терет буџетских средстава суда, док су у преосталом делу правноснажне пресуде остале неизмењене.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 265. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић